

Sygn. akt IV CZ 133/11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. K.
przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 lutego 2012 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie trzecim wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 30 czerwca 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania,
pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy, po rozpoznaniu sprawy z powództwa P. K. przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu o zapłatę kwoty 45 000 zł z odsetkami, wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3 517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach procesu powołał się na art. 98 § 1 w związku z art. 99 k.p.c. i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Na skutek apelacji powoda, Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 30 czerwca 2011 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 45 000 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 3 000 zł od dnia 13 czerwca 2009 r., a od kwoty 42 000 zł od dnia 8 kwietnia 2010 r. - do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8 872,62 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 100 zł tytułem brakującej części opłaty od pozwu.

Sąd Okręgowy stwierdził, że o kosztach procesu za obie instancje orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz że nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa brakującą część opłaty od pozwu.

W zażaleniu na zawarte w tym wyroku postanowienie o kosztach procesu pozwany zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 98 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez błędne obliczenie kwoty należnych powodowi kosztów. Podniósł, że koszty procesu za obie instancje nie powinny przekraczać kwoty 8 167 zł, obejmującej koszty w postępowaniu w pierwszej instancji (3 517 zł), koszty zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym (2 400 zł) oraz opłatę od apelacji (2 250 zł). W konkluzji załączył wniosek o zmianę zaskarżonego postanowienia przez

zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda z tytułu kosztów procesu – zamiast kwoty 8 872,62 zł – kwoty 8 167 zł oraz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. W przepisie tym chodzi o postanowienie co do kosztów procesu, o których sąd drugiej instancji rozstrzygał po raz pierwszy. Zmieniając wyrok sądu pierwszej instancji sąd drugiej instancji orzeka także o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego, lecz nie orzeka o nich po raz pierwszy. Z tej przyczyny na zawarte w wyroku sądu drugiej instancji postanowienie co do kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji zażalenie nie przysługuje (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2010 r., I CZ 30/10, nie publ., z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 7/10, nie publ., z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, nie publ., z dnia 24 września 2010 r., IV CZ 60/10, nie publ., z dnia 15 grudnia 2010 r., II CZ 140/10, nie publ. i z dnia 26 stycznia 2011 r., II CZ 192/10, nie publ.).

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8 872,62 zł „tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje”. W uzasadnieniu nie sporządził zestawienia kosztów obejmującego poszczególne pozycje składające się na zasądzoną kwotę 8 872,62 zł. W konsekwencji nie wiadomo, jaką część tej kwoty stanowiły koszty postępowania pierwszoinstancyjnego. Ustalenie to jest istotne, ponieważ wniesione zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach procesu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym – jako niedopuszczalne – powinno podlegać odrzuceniu (art. 373 w związku z art. 370, 397 § 2 i 394¹ § 3 k.p.c.). Przedmiotem rozpoznania mogło być jedynie zażalenie w części dotyczącej kosztów postępowania apelacyjnego.

Wobec niemożności rozróżnienia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego i apelacyjnego objętych łączną kwotą 8 872,63 zł, konieczne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy w odnośnym zakresie do ponownego rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania zażaleniowego – art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.